

Bài Làm Chứng Của Trần Tuấn Minh

Một Câu Chuyện Kỳ Diệu

Cái Máy Tính Điện Tử Mới Bị Mất

Tôi và vợ tôi vừa dời vào chỗ mới được hai tuần lễ. Tại vì ông chủ nhà nói rằng ông đã thay cái khóa của cổng lớn rồi, cho nên tôi không có tự mình đi thay cái khóa cổng nhà. Một buổi tối chúng tôi trở về nhà sau một buổi họp. Cổng lớn và các cửa sổ đều khóa chặt hết rất là an toàn. Tôi đi vào phòng gọi điện thoại cho một người bạn. Khi tôi và bạn tôi đang nói chuyện qua điện thoại, tôi đặt tay trên bàn viết tại chỗ mà tôi thường để cái máy tính điện tử. Tôi sức thấy rằng cái máy tính điện tử không có ở đó. Sau khi điện thoại xong, tôi hỏi vợ tôi có đem cái máy tính điện tử đi chỗ khác không, nhưng vợ tôi chẳng hay biết gì cả. Chúng tôi vội vàng xem xét cả nhà, thì tôi thấy cái máy tính điện tử cùng cái dây điện và một vài đồ phụ tùng đều mất hết. Tôi biết rằng bị kẻ ăn trộm vào nhà lấy mất cái máy rồi, nhưng cái cổng lớn và các cửa sổ đều khóa chặt lại. Hơn nữa hết thấy đồ đạc trong nhà vẫn nguyên vẹn không có bị mất một món nào cả, ngoại trừ cái máy tính điện tử thôi. Tôi xét cái ngăn kéo của bàn viết, thì thấy ví tiền của tôi và cả số tiền vẫn ở trong đó không bị mất một đồng nào cả. Cả nhà không có đánh mất một món nào khác, chỉ mất cái máy tính điện tử.

Nhưng cái máy tính điện tử là món quan trọng nhất, chẳng những nó là mắc tiền, mà trong máy đó chứa đựng bao nhiêu tài liệu quý giá quan trọng, chúng tôi cần cái máy đó để làm việc, hơn nữa tôi vừa mới mua cái máy đó được ba tháng thôi. Chúng tôi chỉ có trông cậy vào Chúa Trời, hai người chúng tôi cầu nguyện phó thác việc này cho Ngài.

Kẻ Ăn Trộm Có Chìa Khóa Của Nhà Tôi

Sau đó tôi điện thoại cho ông chủ nhà để báo cho ông biết về chuyện này. Ông chủ nhà cũng thấy kỳ quá, hình như kẻ ăn trộm này có chìa khóa của nhà tôi. Tôi hỏi ông chủ nhà có kẻ nào cũng có chìa khóa của nhà tôi. Ông suy ngẫm một hồi rồi bảo tôi rằng cái khóa của cổng lớn thực ra là một cái khóa cũ, một người đàn bà đã từng thuê căn nhà này, bởi vậy bà đó có chìa khóa của cổng lớn. Ông chủ nhà bèn gọi điện thoại di động của bà này, nhưng không ai nghe cả. Ông chủ nhà đề nghị rằng chúng tôi nên báo cho cảnh sát biết. Nhưng tại vì lúc đó đã gần khuya rồi, và hình như cũng chẳng giúp ích bao nhiêu, cho nên chúng tôi không có đi báo cho cảnh sát liền.

Một Câu Chuyện Kỳ Diệu

Sáng hôm sau tôi chia sẻ chuyện này cùng mấy anh em Tín Đồ, tôi xin họ hãy cầu nguyện thay cho tôi. Tôi nghĩ rằng trừ phi Chúa Trời làm một phép lạ, bằng không thì hẳn không cách nào tìm lại cái máy tính điện tử của tôi.

Ông Chủ Nhà Tra Hỏi Nhân Viên Của Công Ty Thuê Nhà

Buổi chiều ông chủ nhà đến, ông nói rằng ông đã điện thoại đàn bà đó, ông cho bà đó hay rằng chúng tôi bị ăn trộm mất đồ rồi, ông hỏi bà đó có chìa khóa của nhà tôi không. Bà đó nói bà đã hoàn trả lại tất cả chìa khóa cho công ty thuê nhà rồi. Ông chủ nhà biết công ty thuê nhà đó có một văn phòng làm việc gần nhà tôi, mà trong văn phòng làm việc đó chỉ có một ông nhân viên trẻ tuổi. Ông nhân viên này chưa từng hoàn trả lại chìa khóa cho ông chủ nhà, bởi vậy ông chủ nhà nghĩ rằng chắc là ông đó đi vào nhà tôi ăn trộm. Nhưng điều đó không có bằng chứng gì cả.

Rồi ông chủ nhà dắt chúng tôi đi văn phòng của công ty thuê nhà để tra hỏi ông nhân viên đó về cái máy tính điện tử. Lẽ dĩ nhiên ông đó nói không hay biết gì cả, ông chủ nhà cảnh cáo ông đó rằng hãy trả lại cái máy điện tử liền, bằng không thì chúng tôi sẽ báo cho cảnh sát biết. Nhưng ông nhân viên đó cứ một mực từ chối nói rằng ông không hay biết gì hết. Chúng tôi bèn đi nhà cảnh sát, khi đến nơi thì mới biết nhà cảnh sát đã dọn đi chỗ khác rồi. Tôi đề nghị với ông chủ nhà rằng hãy về nhà trước đã, sau khi tìm được địa chỉ mới của nhà cảnh sát, rồi hôm sau mới đi báo cho cảnh sát biết.

Chúa Trời Làm Một Phép Lạ Khiến Kẻ Ăn Trộm Tự Nguyện Hoàn Trả Cái Máy

Sáng hôm sau ông chủ nhà đến để dắt tôi đi nhà cảnh sát, thì ông thấy trước cửa nhà có một cái túi ni-lông. Chúng tôi mở ra thì chính là cái máy tính điện tử ở trong đó, có cả dây điện và các đồ phụ tùng nữa. Chúng tôi cũng chẳng biết cái túi này được đặt ở trước cửa từ đêm vừa qua hay là sáng sớm hôm đó. Mà kỳ diệu nhất là người ta đang sửa sang căn nhà kế bên, những người công nhân cứ đi đi lại lại trước cửa nhà tôi mà không ai lấy cái túi ni-lông này đi, và cũng không ai nghĩ rằng đó là đồ rác và quăng nó vào thùng rác luôn. Hơn nữa nếu chúng tôi đã báo cho cảnh sát biết, thì không chừng kẻ ăn trộm sẽ không chịu hoàn trả lại cái máy cho chúng tôi. Chúng tôi biết hẳn là Chúa Trời đã làm một phép lạ khiến lòng của kẻ ăn trộm bối rối lo sợ, bởi vậy nó mới chịu trả lại cái máy tính điện tử cho chúng tôi.

Sau đó khi chúng tôi chia sẻ chuyện này cùng những anh em Tín Đồ đã cầu nguyện thay cho chúng tôi, có hai anh em nói rằng thực ra sau khi họ cầu nguyện rồi thì đêm đó họ nằm

Bài Làm Chứng Của Trần Tuấn Minh

mơ thấy cái máy của tôi đã được hoàn lại. Nhưng họ đều không dám nói ra giấc mơ của mình, họ sợ rằng giấc mơ không được ứng nghiệm. Đến đây thì tôi biết Chúa Trời cho phép chuyện này xảy ra như vậy là để cho hết thầy chúng tôi và nhất là hai anh em Tín Đồ đó đều thấy rõ Ngài là chân thực đến dường nào! Chúng tôi chỉ có vui mừng cảm tạ nhân từ thành tín của Chúa Trời đã gìn giữ bảo hộ chúng tôi và còn dạy cho chúng tôi một bài học quý giá biết bao!